Enderrock | Redacció | Actualitzat el 04/11/2020 a les 17:00

Miquela Lladó serà guardonada amb el Premi Enderrock d'Honor de la Música Balear

La cantant mallorquina rebrà el reconeixement pel seu rol referencial en la cançó i la música tradicional

Miquela Lladó | Xavier Mercadé

El jurat dels Premis Enderrock de la Música Balear ha decidit atorgar enguany el Premi d'Honor a la cantautora i folklorista mallorquina **Miquela Lladó**. La música va començar a cantar el 1967 amb el nom de **Miquelina Lladó** sota el paraigua de la Nova Cançó. Les seves inquietuds com a artista l'han portada a crear **Música Nostra**, **Siurell Elèctric**, **Alea** i l'**Ensemble Llull**.

La característica principal de **Miquela Lladó** és la seva veu privilegiada, que sap traspuar el sentit del que canta sense entotsolar-se. El naixement de la seva pulsió musical es remunta a la seva infantesa, segons la mateixa artista va admetre en una entrevista per la revista Folc del Grup Enderrock la primavera de 2004: "A ca nostra sempre hi sonava música, sobretot clàssica. Per altra banda, la gent tenia el bon costum de cantar mentre treballava. Mumare em duia als concerts de la **Simfònica** des de ben petitona, i al nostre 'picup' hi sonaven els primers discos de 45 rpm dels italians i francesos de moda. El meu germà gran tocava molt bé la guitarra i cantava. Amb la seva guitarra vaig aprendre de tocar d'oïda "Palmero suba a la Palma" [cançó opular de les illes Canàries] i amb aquells dos acords vaig fer miracles".

La carrera musical també la va començar de molt jove, amb un senzill en solitari de quatre cançons: *Miquelina Lladó* (Edigsa, 1967). Rememorant-ho, la mateixa **Lladó** relaciona aquell primer EP amb la impressió que li va causar descobrir la Nova Cançó: "A la meva vida hi ha un abans i un després de la Nova Cançó. Quan vaig escoltar en viu tots els cantautors que vengueren a fer recitals a les Joventuts Musicals, vaig trobar allò que estava cercant". Arran d'aquesta experiència quasi epifànica, va començar a fer les seves pròpies cançons -que van quedar enregistrades sota la direcció d'**Antoni Ros-Marbà** i **Salvador Gratacós**- i va tocar un parell d'anys als festivals de la Nova Cançó al Castell de Bellver.

Més tard, després d'estudiar a Londres, llicenciar-se en Magisteri i crear família, el 1981 -fa gairebé 40 anys- va participar en la creació de **Música Nostra**, un grup clau del panorama musical per la seva manera d'entendre i projectar la música folk illenca. Amb els mateixos músics va formar **Siurell Elèctric**, un intent de versionar peces populars amb una sonoritat pop-rock.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=-kCzGUJElMk
"Un dia vaig anar a l'Escola de Música i Danses de Mallorca per tal d'aprendre de ballar jotes i boleros, i ja hi va estar fet! Em vaig enamorar de la idea de recuperar el ball popular i de mantenir viva la cançó popular. Trobar-me amb Pep Toni Rúbio, Enric Busquets, Ignasi Cases, Pep Rotger i Toni Roig va ser com ajuntar les peces d'un mosaic", rememora l'artista. D'aquell embrió en va sorgir **Música Nostra**, tot i que els membres del grup van anar canviant al llarg dels anys. "Sempre he dit que **Música Nostra** es manté perquè hi ha una bona química entre les persones del grup", explica **Lladó**,"amb ells he anat traient fora tot el que duia dins i tots junts hem assumit el compromís de fer bona musical arrelada dins sa nostra cultura però oberta al món. Tenc el convenciment que el camí de la pervivència passa per la renovació i l'evolució dutes a terme amb estimació i respecte".

Però el camí no va ser tot de roses i encara menys ho van ser els inicis, que l'artista recorda com a molt durs: era una qüestió de "pura militància". "A poc a poc vam aconseguir fer canviar els esquemes i dignificar la música popular. La tasca era compartida amb altres grups, que amb la seva participació van fer possible la recuperació d'un element gairebé perdut de la cultura popular. Intuíem que estàvem fent una tasca important, perquè vèiem com d'any en any les places s'anaven omplint de gent dansant el ball de bot, com s'anaven recuperant les ballades a les festes d'arreu de ciutat i dels pobles i de quina manera s'anava renovant el repertori de músiques i cançons".

Més enllà de la seva revisió de la cançó tradicional, l'artista també s'ha mogut en el camp de la música antiga com a integrant d'**Alea** (en companyia de **Rosa Zaragoza**) i de l'**Ensemble Llull** (amb Maria Laffitte). A banda del seu primer EP en solitari, signant com a **Miquela Lladó** ha gravat *Com un ventall* (Blau, 2004) i *Tècnica mixta* (Blau, 2014), un recull on canta i recita diversos poemes catalans.

Amb tot plegat, la música ja fa més de 15 anys que ho tenia clar: "Tornaria a començar el mateix camí, és una postura vocacional. Els que estem dins aquest món som conscients que entre tots tirem del carro de la cultura popular i mai no ens ho agrairan prou".